

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (sedmi senat)

z dne 15. oktobra 2008*

V zadevi T-345/05,

Ashley Neil Mote, poslanec Evropskega parlamenta, ki ga zastopajo J. Lofthouse in C. Hayes, barristers, in M. Monan, solicitor,

tožeča stranka,

proti

Evropskemu parlamentu, ki ga zastopajo H. Krück, D. Moore in M. Windisch, zastopniki,

tožena stranka,

katere predmet je predlog za razglasitev ničnosti sklepa Parlamenta z dne 5. julija 2005 o odvzemu parlamentarne imunite tožeče stranke,

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (sedmi senat),

v sestavi N. J. Forwood, predsednik, D. Šváby in L. Truchot (poročevalec), sodnika,
sodna tajnica: K. Pocheć, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 21. februarja 2008,

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ Poglavje III Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti z dne 8. aprila 1965, ki je priloga k Pogodbi o ustanovitvi enotnega Sveta in enotne Komisije (UL 1976, 152, str. 13) (v nadaljevanju: protokol) določa:

„Poglavje III

Člani [Poslanci] Evropskega parlamenta

Člen 8

Prosto gibanje članov [poslancev] Evropskega parlamenta do kraja zasedanja Evropskega parlamenta ali nazaj se ne sme upravno ali kako drugače omejevati.

[...]

Člen 9

Zoper člana [poslanca] Evropskega parlamenta se ne sme začeti preiskava, ne sme biti priprt niti se zoper njega ne sme začeti sodni postopek zaradi mnenja ali glasu, ki ga je izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti.

Člen 10

Med zasedanjem Evropskega parlamenta njegovi člani [poslanci] uživajo:

- a) na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom [poslancem] parlamenta te države,

- b) na ozemlju vseh drugih držav članic imuniteto pred kakršnim koli priporom in sodnim postopkom.

Za člane [poslance] velja imuniteta tudi medtem, ko potujejo do kraja zasedanja Evropskega parlamenta in nazaj.

Kadar je član [poslanec] zaloten pri storitvi kaznivega dejanja, sklicevanje na imuniteto ni mogoče in Evropskemu parlamentu ne preprečuje uresničevanje pravice do odvzema imunitete svojemu članu [poslancu].“

Dejansko stanje

- 2 Ashley Neil Mote, državljani Združenega kraljestva, je v letih od 1996 od 2002 prejel različne ugodnosti od države. Novembra 2003 se je zoper njega začel kazenski postopek, saj naj bi te ugodnosti prejel na podlagi neresničnih izjav. Januarja 2004 je bil pozvan na zaslišanje, 27. aprila 2004 je bil obtožen, 10. junija 2004 pa sta mu bila vročena obtožni akt in povzete obtožbe zoper njega.
- 3 Tožeča stranka se je po njeni izvolitvi v Evropski parlament junija 2004 sklicevala na privilegije in imunitete, ki jih uživa kot evropski poslanec, in zahtevala prekinitev kazenskega postopka. Kazenski postopek je 25. novembra 2004 prekinilo Chichester Crown Court (sodišče za kazenske zadeve Chichester). To sodišče je menilo, da

varščina, ki je bila izrečena A. N. Motu, predstavlja oviro za prosto gibanje poslancev Parlamenta in se zato krši člen 8 protokola.

- 4 Attorney General (najvišji pravosodni uradnik Anglije in Walesa) je z vlogo z dne 3. februarja 2005 od Parlamenta zahteval:
- naj potrdi, da se s kazenskim postopkom zoper tožečo stranko ne krši protokola, zlasti člena 8;

 - naj v primeru, da A. N. Mote uživa imuniteto ali privilegij na podlagi protokola, to imuniteto ali privilegij odvzame.
- 5 O tej zahtevi se je v odboru za pravne zadeve Parlamenta (v nadaljevanju: odbor za pravne zadeve) razpravljalo 21. aprila, 24. maja in 20. junija 2005. A. N. Mota je na zaslišanju 24. maja 2005 pred odborom za pravne zadeve zastopal drug poslanec parlamenta. V predlogu, ki ga je ta odbor prejel še isti dan (v nadaljevanju: predlog), je pozval, naj se zahteva za odvzem imunitete zavrne.
- 6 Odbor za pravne zadeve je 20. junija 2005 s soglasjem sprejel poročilo, v katerem je Parlamentu predlagal, naj A. N. Motu odvzame imuniteto (v nadaljevanju: poročilo). To poročilo zajema obrazložitev in predlog sklepa Evropskega parlamenta.

- 7 Na plenarnem zasedanju je Parlament s sklepom z dne 5. julija 2005 odločil, da se imuniteta odvzame, in naložil posredovanje tega sklepa in poročila pristojnim organom Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).
- 8 Organ Združenega kraljestva, pristojen za pregon, je pri High Court of Justice (England & Wales) na temelju odvzema imunitete A. N. Motu, za katero se je odločil Parlament, vložil predlog za nadaljevanje kazenskega postopka. To sodišče je s sklepom z dne 17. oktobra 2006 ugodilo zahtevi za nadaljevanje postopka zoper tožečo stranko.
- 9 Tožeča stranka je 4. maja 2007 vložila zahtevo za zaščito svoje imunitete in privilegijev, ki jo je Parlament s sklepom z dne 10. julija 2007 zavrnil.
- 10 Portsmouth Crown Court (sodišče za kazenske zadeve Portsmouth) je v sodbi z dne 17. avgusta 2007 spoznalo A. N. Mota za krivega in mu nato s sodbo z dne 4. septembra 2007 izreklo kazen devet mesecev zapora. Court of Appeal (England & Wales) (višje sodišče Anglije in Walesa) je v sodbi z dne 21. decembra 2007 zavrnilo, z izjemo enega samega, pritožbene razloge zoper sodbo z dne 17. avgusta. Tožeča stranka je 18. januarja 2008 vložila predlog, naj se ji odobri vložiti pravno sredstvo.

Postopek in predlogi strank

- 11 Tožeča stranka je 5. septembra 2005 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.
- 12 Tožeča stranka je 3. novembra 2005 zaprosila za anonimnost v postopku v glavni stvari, kar je bilo odobreno 14. novembra 2005. Po predloženih stališčih strank na obravnavi 21. februarja 2008 je predsednik sedmega senata odvzel anonimnost.
- 13 Tožeča stranka je s predlogom za izdajo začasne odredbe, ki ga je vložila 28. decembra 2006 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje, zaprosila za odložitev izvršitve izpodbijanega sklepa na podlagi člena 225(1) ES, členov 242 ES in 243 ES. Predsednik Sodišča prve stopnje je s sklepom z dne 16. marca 2007 zavrnil predlog.
- 14 Tožeča stranka je s predlogom za izdajo začasne odredbe, ki jo je vložila 8. maja 2007, znova zaprosila za odložitev izvršitve izpodbijanega sklepa. Ta predlog je bil zavrjen s sklepom predsednika Sodišča prve stopnje z dne 27. junija 2007.
- 15 Tožeča stranka je 29. avgusta 2007 vložila tretji predlog za izdajo začasne odredbe z enakimi utemeljitvami, ki je bil zavrjen s sklepom predsednika Sodišča prve stopnje z dne 22. novembra 2007.

16 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- izpodbijani sklep razglasi za ničnega;

- v vsakem primeru razglasi sklep za ničnega v delu, kjer zadeva odvzem privilegija, kakršen je ta iz člena 8 protokola, ker je v sklepu omenjena samo ena imuniteta;

- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

17 Evropski parlament Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- zavrže tožbo kot nedopustno;

- podredno, zavrne tožbo kot neutemeljeno;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje*Dopustnost*

- 18 Parlament zatrjuje, da je tožba nedopustna, ker naj tožeče stranke sklep o odvzemu imunitete ne bi neposredno zadeval v smislu člena 230, četrti odstavek, ES, in sicer zlasti zato, ker naj bi takšen sklep naslovniku puščal diskrecijsko pravico.
- 19 A. N. Mote v podporo dopustnosti svoje tožbe razlaga, da so poslanci parlamenta, čeprav se privilegiji in imunitete nanašajo na Skupnosti, do njih upravičeni skladno s členom 5 poslovnika Parlamenta (UL 2005, L 44, str. 1) in da zato vsak sklep, ki se nanaša na te privilegije in imunitete, neposredno prizadene zadevnega poslanca parlamenta.
- 20 Uvodoma je treba obravnavati, ali je sklep o odvzemu parlamentarne imunitete z dne 5. julija 2005 izpodbojni akt.
- 21 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je Evropska skupnost skupnost, ki temelji na pravu, saj se ne države članice ne institucije ne morejo izogniti nadzoru skladnosti svojih aktov z ustavno listino, Pogodbo, pri čemer je ta oblikovala celosten sistem pravnih sredstev in postopkov, ki Sodišču omogočajo nadzor nad zakonitostjo aktov, ki so jih sprejele institucije (sodbi Sodišča z dne 23. aprila 1986 v zadevi Les Verts proti Parlamentu, 294/83, Recueil, str. 1339, točka 23, in z dne 23. marca 1993 v zadevi Weber proti Parlamentu, C-314/91, Recueil, str. I-1093, točka 8; sodba Sodišča prve stopnje z dne 2. oktobra 2001 v zadevi Martinez in drugi proti Parlamentu, T-222/99, T-327/99 in

T-329/99, Recueil, str. II-2823, točka 48). Sodišče je tudi odločilo, da za akte Parlamenta načeloma ne velja, da zoper njih ne bi bilo mogoče vložiti ničnostnih tožb (zgoraj navedena sodba Les Verts proti Parlamentu, točka 24).

- 22 Sodišče z uporabo člena 230, prvi odstavek, ES nadzira zakonitost aktov Parlamenta s pravnim učinkom do tretjih oseb in v ta namen razlikuje med dvema kategorijama aktov.
- 23 Z ničnostno tožbo ni mogoče izpodbijati aktov Parlamenta, ki se nanašajo le na notranjo organizacijo njegovega dela (sklepa Sodišča z dne 4. junija 1986 v zadevi *Groupe des droites européennes* proti Parlamentu, 78/85, Recueil, str. 1753, točka 11, in z dne 22. maja 1990 v zadevi *Blot in Front national* proti Parlamentu, C-68/90, Recueil, str. I-2101, točka 11, ter zgoraj navedena sodba *Weber* proti Parlamentu, točka 9).
- 24 V to kategorijo spadajo akti Parlamenta, ki nimajo pravnih učinkov oziroma jih imajo le znotraj Parlamenta in se nanašajo na organizacijo njegovega dela in zanje veljajo postopki preverjanj, ki jih določa njegov Poslovnik (zgoraj navedeni sodbi *Weber* proti Parlamentu, točka 10, in *Martinez in drugi* proti Parlamentu, točka 52).
- 25 Po drugi strani pa se pred sodiščem Skupnosti lahko izpodbijajo akti Parlamenta, ki imajo oziroma naj bi imeli pravne učinke do tretjih oseb, ali z drugimi besedami akti, katerih pravni učinki presegajo okvir notranje organizacije dela institucije (zgoraj navedeni sodbi *Weber* proti Parlamentu, točka 11, in *Martinez in drugi* proti Parlamentu, točka 53).

- 26 Sodišče prve stopnje je poudarilo, da je treba poslance parlamenta, nosilce mandata predstavnikov ljudstev držav, združenih v Skupnosti, glede na akt Parlamenta, ki ustvarja pravne učinke glede pogojev za opravljanje tega mandata, šteti za tretje osebe v smislu člena 230, prvi odstavek, ES (zgoraj navedena sodba Martinez in drugi proti Parlamentu, točka 61).
- 27 Natančneje, z vidika protokola imajo privilegiji in imunitete, ki jih ta protokol priznava Evropskim skupnostim, zgolj funkcionalno naravo, ker je njihov namen preprečiti oviranje delovanja in neodvisnosti Skupnosti (sklepa Sodišča z dne 11. aprila 1989 v zadevi *Générale de Banque* proti Komisiji, 1/88 SA, Recueil, str. 857, točka 9, in z dne 13. julija 1990 v zadevi *Zwartveld* in drugi, C-2/88 IMM, Recueil, str. I-3365, točka 19).
- 28 Vendar, čeprav so bili privilegiji in imunitete dodeljeni izključno v interesu Skupnosti, pa ostaja dejstvo, da so bili izrecno dodeljeni uradnikom in drugim uslužbencem institucij Skupnosti ter poslancem Parlamenta. To, da so privilegiji in imunitete določeni v javnem interesu Skupnosti, utemljuje pristojnost, ki je dana institucijam, za odvzem imunitete, če je to potrebno, vendar ne pomeni, da so ti privilegiji in imunitete dodeljeni Skupnosti in ne neposredno njenim uradnikom, drugim uslužbencem in poslancem Parlamenta. Zato protokol ustvarja subjektivno pravico v korist določenih oseb, katere spoštovanje je zagotovljeno s pravico do tožbe, določene v členu 230 ES (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 16. decembra 1960 v zadevi *Humblet* proti državi Belgiji, 6/60, Recueil, str. 1125).
- 29 Treba je ugotoviti, da ima sklep, s katerim Parlament odvzame imuniteto enemu izmed njegovih poslancev, pravne učinke, ki presegajo okvir njegove notranje organizacije, saj se z njim omogoči pregon zadevnega poslanca Parlamenta zaradi določenih dejanj.

- 30 Pogoji za opravljanje mandata zadevnega poslanca Parlamenta so s takšnim sklepom, ki omogoča, da se uvede ali nadaljuje kazenski postopek zoper tega poslanca in, če je to potrebno, skupaj z ukrepi, ki omejujejo svobodo in ki ovirajo opravljanje njegovega poslanskega mandata, prizadeti. V obravnavani zadevi se je organu Združenega kraljestva, pristojnemu za pregon, z izpodbijanim sklepom omogočilo, da zahteva nadaljevanje kazenskega postopka zoper A. N. Mota, in omogočilo se je, da se je tej zahtevi ugodilo s sklepom High Court of Justice (England & Wales) z dne 17. oktobra 2006.
- 31 Zato je treba izpodbijani sklep šteti za akt, ki ima oziroma naj bi imel pravne učinke do tretjih oseb. Iz tega izhaja, da je v skladu z merili, ki jih je Sodišče opredelilo v zgoraj navedeni sodbi Weber proti Parlamentu, izpodbijani sklep lahko predmet nadzora zakonitosti s strani sodišča Skupnosti skladno s členom 230, prvi odstavek, ES.
- 32 Glede ugovora nedopustnosti tožbe, ki ga je vložil Parlament ob uporabi člena 230, četrti odstavek, ES je treba ugotoviti, da se Parlament strinja, da akt tožečo stranko posamično zadeva, vendar izpodbija njeno neposredno prizadetost.
- 33 Na podlagi ustaljene sodne prakse se za neposredno prizadetost zahteva, da ima sporni ukrep Skupnosti neposredne učinke na pravni položaj posameznika in naslovnikom tega ukrepa, ki so zadolženi za njegovo izvedbo, ne pušča nobene diskrecijske pravice, saj je ta izvedba zgolj samodejna in temelji izključno na ureditvi Skupnosti brez uporabe drugih vmesnih pravil (glej sodbe Sodišča z dne 5. maja 1998 v zadevi Glencore Grain proti Komisiji, C-404/96 P, Recueil, str. I-2435, točka 41 in navedena sodna praksa; z dne 29. junija 2004 v zadevi Front national proti Parlamentu, C-486/01 P, ZOdl., str. I-6289, točka 34, in z dne 2. maja 2006 v zadevi Regione Siciliana proti Komisiji, C-417/04 P, ZOdl., str. I-3881, točka 28).

- 34 V obravnavani zadevi se z imuniteto, predvideno v členih 9 in 10 protokola, varuje poslanca Parlamenta pred določenimi ukrepi, ki lahko ovirajo opravljanje njihovih nalog, tako da sklep o odvzemu imunitete že z učinkom ukinitve tega varstva spremeni pravni položaj poslanca Parlamenta, tako da ima ta spet status osebe, za katero velja splošno pravo držav članic, in se jo, ne da bi bilo potrebno kakršno koli vmesno pravilo, tako izpostavi ukrepom, ki jih to splošno pravo vzpostavlja, zlasti priporu in sodnemu postopku. Iz tega sledi, da izpodbijani sklep tožečo stranko neposredno zadeva.
- 35 Diskrecijska pravica glede nadaljevanja ali opustitve postopka, uvedenega zoper poslanca Parlamenta, ki je dopuščena nacionalnim organom po odvzemu imunitete, ne vpliva na neposredno poseganje v pravni položaj slednjega, ker je posledica sklepa o odvzemu imunitete omejena na ukinitve varstva, do katerega je bil upravičen kot poslanec, ki pa ne vključuje nobenega dopolnilnega izvedbenega ukrepa.
- 36 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba ničnostno tožbo razglasiti za dopustno.

Utemeljenost

- 37 A. N. Mote se v podporo svoji tožbi sklicuje na štiri tožbene razloge. Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom v okviru napačne uporabe prava trdi, da bi moral Parlament ugotoviti, da se je kršil privilegij, dodeljen s členom 8 protokola. Drugi tožbeni razlog je sestavljen iz dveh delov. Prvi del temelji na kršitvi poslovnika Parlamenta, ker naj bi Parlament izrazil mnenje o upravičenosti postopka, uvedenega proti A. N. Motu. Tožeča stranka v drugem delu tega tožbenega razloga trdi, da Parlament dejstev in

trditve, ki jih je tožeča stranka predložila odboru za pravne zadeve, ni upošteval pravično in popolno. Tretji tožbeni razlog se nanaša na neobstoj popolne in primerne obrazložitve izpodbijanega sklepa. Četrty se nanaša na nerazumnost in nesorazmernost sklepa. Po mnenju tožeče stranke bi morale trditve, ki jih je navedla, voditi do zavrnitve zahteve za odvzem njene imunitete.

Napačna uporaba prava

Trditve strank

³⁸ Tožeča stranka trdi, da je v izpodbijanem sklepu napačno uporabljeno pravo, ker bi moral Parlament ugotoviti kršitev privilegija, do katerega je upravičena na podlagi člena 8 protokola. Razlikovati bi bilo namreč treba med privilegijem iz člena 8 o prostem gibanju poslancev Parlamenta in imuniteto iz člena 10, ki se nanaša na nedotakljivost slednjih v primeru sodnih postopkov. V obravnavanem primeru naj bi bila varščina v kazenskem pravu Združenega kraljestva v nasprotju s privilegijem iz člena 8, ker mora biti obdolženec na voljo nacionalnim sodiščem. Udeležba na zasedanjih Parlamenta in tudi pri delu odborov naj bi bila torej odvisna od prostega preudarka sodnika, kar naj bi pomenilo oviro prostemu gibanju poslancev Parlamenta in kršitev neodvisnosti Parlamenta, ne glede na pripravljenost organov sodne oblasti v Združenem kraljestvu za sodelovanje. Takšna razlaga člena 8 naj bi privedla Chischester Crown Court do prekinitve kazenskega postopka do odgovora Parlamenta na zahtevo za odvzem imunitete. Parlament naj bi, s tem ko je sprejel drugačno razlago člena 8 v obrazložitvi poročila in s tem ko se ni izjasnil glede odvzema privilegija, napačno uporabil pravo.

- 39 Parlament meni, da ta tožbeni razlog ni utemeljen. Razlaga, da se je omejil na to, da je odgovoril na zahtevo za odvzem imunitete. Pojasnjuje, da obrazložitev ne odraža nujno njegovega stališča kot institucije, in podaja razlago členov 8 in 10 protokola, pri čemer poudarja funkcionalno naravo teh določb.
- 40 Člen 8 protokola, sprejet v obdobju, ko gibanje v Skupnostih ni bilo tako olajšano kot danes, se po mnenju Parlamenta nanaša predvsem na preprečitev vsake upravne, policijske ali carinske ovire za gibanje poslancev Parlamenta. Kot takšen naj ne bi nudil imunitete na sodnem področju. S členom 10 se predvideva nedotakljivost poslancev Parlamenta za dejanja, ki jih storijo na ozemlju svoje države ali na ozemlju vseh drugih držav članic, razen za mnenja ali glas, ki so ga izrekli pri opravljanju svojih dolžnosti, kar spada pod člen 9. Poleg tega so poslanci na podlagi člena 10 upravičeni do imunitete, ko potujejo do kraja zasedanja Evropskega parlamenta in nazaj. Ti določbi bi bili brezpredmetni, če bi se s privilegijem, danim v členu 8, lahko oviralo sodne postopke. Parlament dodaja, da naj na podlagi člena 10 ne bi bilo mogoče odvzeti nobenega privilegija iz člena 8.
- 41 Parlament glede možnosti, ki naj bi bila dopuščena nacionalnemu sodišču za oviranje dejavnosti Evropskega parlamenta, če bi to sodišče lahko izvrševalo nadzor nad gibanjem tožeče stranke, opominja, da je vodilo za odnose med državami članicami in institucijami Skupnosti na podlagi člena 10 ES načelo lojalnega sodelovanja. Nacionalna sodišča so zavezana k spodbujanju dobrega delovanja institucij Skupnosti in k spoštovanju njihovih pristojnosti, kot je to storilo sodišče Združenega kraljestva, saj če tega ne bi storilo, bi lahko država članica odgovarjala pred sodiščem Skupnosti.
- 42 Tožeča stranka dopušča, da so privilegiji in imunitete Skupnosti predvsem funkcionalne narave in izpodbija trditev, da je kdaj koli člen 8 izenačila z absolutno imuniteto pred kazenskim pregonom. Vendar pa vztraja pri tem, da je razlaga za privilegij iz člena 8 zelo splošna in da lahko člen 8 v posebnih okoliščinah predstavlja

oviro za postopke, v katerih se po naravi stvari sprejmajo ukrepi, ki omejujejo svobodo. S tem privilegijem naj bi se izognilo poseganju v naloge poslanca, in sicer povsem drugače kot s členom 10.

- 43 Parlament meni, da je treba zavrnilo razlago člena 8, kot jo je podal A. N. Mote, saj prepoved omejitve gibanja poslanca ne more pomeniti višjega varstva od imunitete iz člena 10. V tem primeru bi bila imuniteta poslanca absolutna, saj privilegija, za razliko od imunitete, ni mogoče odvzeti.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 44 Tožeča stranka očita Parlamentu, da ni ugotovil, da je varovana s privilegijem, določenim v členu 8 protokola, in da je bil ta privilegij kršen s pregonom, uvedenim zoper njo, pri čemer je Parlament – in ne nacionalno sodišče – tisti, ki se se izreče in odloči o tveganjih glede oviranja poslanca Parlamenta pri opravljanju njegovih poslanskih nalog, ki jih je povzročil sodni postopek.

- 45 Iz člena 10, tretji odstavek, protokola, na podlagi katerega Evropskemu parlamentu imuniteta ne preprečuje uresničevanje pravice do odvzema imunitete svojemu poslancu, izhaja, da je Parlament pristojen za odločanje o zahtevi za odvzem imunitete evropskemu poslancu. Člena 6 in 7 poslovnika Parlamenta izpopolnjujeta to besedilo in določata pravila postopka odvzema imunitete.

- 46 Po drugi strani pa ne v protokolu ne v poslovniku Parlamenta ni pravila, ki bi določalo, da je Parlament pristojen organ za ugotovitev obstoja privilegija, določenega v členu 8 protokola.
- 47 Poleg tega je treba pojasniti, da člena 8 in 10 protokola nimata enakega področja uporabe.
- 48 Sodišče je odločilo, da je učinek člena 8, prvi odstavek, protokola prepovedati državam članicam, da naložijo, med drugim z njihovimi praksami na področju obdavčevanja, upravne omejitve pri prostem gibanju poslancev Parlamenta (sodba Sodišča z dne 15. septembra 1981 v zadevi Bruce of Donington, 208/80, Recueil, str. 2205, točka 14). Namen privilegija je, kot je pojasnjeno s to določbo, poslancem Parlamenta zagotoviti izvrševanje njihovega prostega gibanja do kraja zasedanja Parlamenta in nazaj.
- 49 Vendar je treba poudariti, da te omejitve – čeprav niso izčrpno naštet v členu 8, prvi odstavek, protokola, ki se nanaša na to, da se ne sme upravno „ali kako drugače“ omejevati – ne vključujejo tistih, ki izhajajo iz sodnih postopkov, ker te spadajo na področje uporabe člena 10, v katerem je opredeljena pravna ureditev imunitet, ki pa ne zadeva posebne ureditve za glasove in mnenja, ki jih izrečejo poslanci pri opravljanju svojih dolžnosti iz člena 9. Sodni postopki so namreč izrecno omenjeni v členu 10, prvi odstavek, točka b, protokola in so med tistimi, iz katerih je poslanec med zasedanjem Parlamenta na ozemlju vseh drugih držav in svoje izvzet. Na enak način poslanec Parlamenta skladno s členom 10, prvi odstavek, točka a, protokola v istem obdobju na ozemlju svoje države uživa imunitete, priznane poslancem parlamenta te države, med katerimi so določene, ki nacionalne poslance varujejo pred sodnimi postopki, ki bi bili lahko sproženi zoper njih. Nazadnje, člen 10, drugi odstavek, določa, da imajo poslanci imuniteto tudi, ko potujejo do kraja zasedanja Parlamenta in nazaj. Z obstojem tega člena, ki kot člen 8, prvi odstavek, protokola varuje poslance Parlamenta pred poseganjem v njihovo prosto gibanje, se potrjuje, da omejitve, omenjene v slednjem

členu, ne vključujejo vseh možnih posegov v prosto gibanje poslancev Parlamenta in da je treba sodne postopke, kot je bilo to prikazano s predhodno preučitvijo člena 10, obravnavati, kot da spadajo v pravno ureditev, vzpostavljeno s slednjim členom.

50 Tako je namen člena 10 protokola zagotoviti neodvisnost poslancev Parlamenta, s tem da med zasedanji Parlamenta prepreči izvrševanje pritiskov, ki zajemajo grožnje glede odvzema prostosti ali sodnih postopkov, nanje, (sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 2. maja 2000 v zadevi Rothley in drugi proti Parlamentu, T-17/00 R, Recueil, str. II-2085, točka 90).

51 Naloga člena 8 protokola je varovati poslance Parlamenta pred omejitvami njihovega prostega gibanja, ki niso sodne.

52 Ker ni bilo navajano, da so z omejitvami – ki so drugačne od tistih, ki izhajajo iz postopkov, ki so jih uvedla sodišča njegove države izvora – nastopila tveganja, ki ogrožajo opravljanje poslanskih nalog A. N. Mota, je treba ugotoviti, da Parlament, s tem da je odvzel imuniteto A. N. Motu, ne da bi se izrekel o privilegiju, ki ga ima kot poslanec Parlamenta, in ne da bi ugotovil, da je bil v tem primeru kršen člen 8, ni napačno uporabil prava.

53 Iz zgoraj navedenega sledi, da je treba tožbeni razlog zavrtni.

Izraženo mnenje odbora za pravne zadeve o upravičenosti postopka, ki pomeni kršitev poslovnika Parlamenta, in neobstoj pravičnega in popolnega upoštevanja dejstev in trditvev

Trditve strank

54 Tožbeni razlog tožeče stranke ima dva dela.

– Prvi del tožbenega razloga: kršitev poslovnika Parlamenta in izraženo mnenje o upravičenosti postopka

55 Tožeča stranka navaja, da se odbor za pravne zadeve pri uporabi člena 7(7) poslovnika Parlamenta v svojem poročilu ne more izreči o upravičenosti postopka, uvedenega proti njej. Kršitev te določbe naj bi vplivala na zakonitost izpodbijanega sklepa. Dodaja, da se mnenje, ki ga je izrazil Parlament v istem poročilu, ne nanaša na stališča, ki jih je podala o tej zadevi.

56 Parlament ugovarja in trdi, da je ta del tožbenega razloga očitno neutemeljen. Poudarja, da je za sestavo obrazložitve v poročilu odgovoren izključno poročevalec in da se na njegovo izraženo mnenje ni mogoče sklicevati za izpodbijanje resolucije, ki jo je sprejel Parlament. V nobenem primeru pa naj se ocene poročevalca ne bi nanašale na utemeljenost postopka, ampak na to, da ima ta podlago.

– Drugi del tožbenega razloga: neobstoj pravičnega in popolnega upoštevanja dejstev in trditvev

- 57 Tožeča stranka trdi, da nič v poročilu odbora za pravne zadeve ne kaže na to, da je slednji – in torej Parlament – učinkovito in ustrezno preučil bistvene trditve, na katere se je sklicevala. Ta praznina naj bi ovirala pravico tožeče stranke do seznanitve z ugotovitvami odbora za pravne zadeve, zaradi česar naj bi bil sklep ničen.
- 58 Parlament meni, da je ta del tožbenega razloga neutemeljen. Opozarja, da je imel A. N. Mote v skladu s členom 7(3) poslovnika možnost predstaviti svoje stališče pred odborom za pravne zadeve; 24. maja 2005 ga je zastopal drug poslanec Parlamenta. Navaja, da je v preambuli izpodbijanega sklepa to zaslišanje izrecno omenjeno.

Presoja Sodišča prve stopnje

– Prvi del tožbenega razloga

- 59 Uvodoma je treba ugotoviti, da je Parlament prevzel obrazložitev iz poročila, s tem ko je sledil predlogu odbora za pravne zadeve, naj odvzame imuniteto A. N. Motu, in s tem ko se je v izpodbijanem sklepu skliceval na poročilo tega odbora, ne da bi podal pridržek

glede vsebine obrazložitve v tem dokumentu. Iz tega sledi, da je treba očitek v okviru prvega dela tega tožbenega razloga šteti za očitek, ki je usmerjen zoper obrazložitev izpodbijanega sklepa.

- 60 V členu 7(7) poslovnika Parlamenta je določeno: „Odbor [za pravne zadeve] [...] se v nobenem primeru ne izreče niti o krivdi ali nekrivdi poslanca niti o tem, ali mnenja oziroma dejanja, ki so mu pripisana, upravičujejo kazenski pregon, četudi se pri obravnavi zahteve podrobno seznanj z dejstvi primera.“
- 61 Treba je preučiti, ali je odbor za pravne zadeve zavzel pritrdilno stališče glede uvedenega postopka in izrazil mnenje o krivdi A. N. Mota. Poročevalec v točki II 2 najprej ugotavlja, da so obtožbe „podrobno sestavljene“. Ta presoja, s katero je poročevalec izrazil mnenje o tem, da obstajajo zadostni razlogi za postopek, uveden zoper A. N. Mota, se ne more izenačiti z mnenjem glede krivde ali upravičenosti tega postopka. Enako velja nato za ugotovitev poročevalca v točki II 3, ki je popolnoma objektivna, da je zadevna kršitev resna v Združenem kraljestvu in večini držav članic. Poročevalec je v isti točki nazadnje, s tem ko je trdil, „da je videti, da je postopek že uveden“, le poudaril, ne da bi predvideval izid, da je bil postopek že v nadaljnji fazi in da bi moralo priti do obravnave.
- 62 Iz zgoraj navedenega izhaja, da člen 7 poslovnika Parlamenta ni bil kršen in da je treba prvi del tega tožbenega razloga zato zavrnil.

– Drugi del tožbenega razloga

- 63 Bistvene trditve, za katere tožeča stranka trdi, da jih Parlament ni dejansko in ustrezno preučil, so te: počasen postopek zoper njega, katerega učinek naj bi bil, da je škodil dobremu delovanju Parlamenta, kar krši člen 10 ES; način postopanja z zahtevo za odvzem njene imunitete s strani organov Združenega kraljestva; pomanjkanje jasnosti v zahtevi za odvzem imunitete glede resnosti očitanih dejanj in upravičenosti postopka; možnost Parlamenta, da odvzame privilegij.
- 64 Prvič, počasnost postopka, ki se je ni upoštevalo in ki so ga proti A. N. Motu vodila nacionalna sodišča, naj bi po mnenju tožeče stranke ovirala opravljanje njenega poslanskega mandata in zato delovanje Parlamenta in povzročila, da je Združeno kraljestvo kršilo načelo lojalnega sodelovanja, določeno v členu 10 ES.
- 65 Treba je poudariti, da je Parlament, s tem ko je nakazal, da nikakor niso možni dvomi o trditvah Attorney General, da „politična mnenja in naloge nikakor niso vplivali na postopek in [...] da se je preiskavo vodilo, kar se da hitro“, in da bi lahko Chichester Crown Court vložilo zahtevo za odvzem imunitete, če bi „dvomilo o namenih tožilca ali katerega koli drugega akterja (za kar pa ni šlo v tem primeru)“, implicitno, ampak gotovo, zavrnil razlog počasnosti. Menil je, da v postopku od vsega začetka ni nikakršne želje, da bi se A. N. Mota oviralo pri opravljanju njegovega poslanskega mandata, in to utemeljil tudi z analizo Chichester Crown Court in ne samo z informacijami, ki jih je predložil Attorney General.
- 66 Treba je dodati, da iz trditev, na katere se je sklicevala tožeča stranka pred odborom za pravne zadeve, ne izhaja, da trajanje preiskave in zato zamuda, ki naj bi nastala pri pozivu na sodišče za kazenske zadeve, pričata o namenu, da se škoduje njenemu

opravljanju funkcije evropskega poslanca. Stališča, ki jih je podal A. N. Mote namreč ustrezajo trditvam Attorney General, da je trajanje preiskave treba pripisati prikrivanju informacij z njegove strani, zlasti glede bančnega računa na otoku Man, in njegovemu nezadostnemu sodelovanju. A. N. Mote je navedel, da je želel molčati, kot mu to dopušča pravica do obrambe, in zanikal, da ni želel sodelovati. Poleg tega je menil, da so preiskovalci neupravičeno dolgo čakali z zaslišanjem predstavnikov banke Barclays na otoku Man. Nobeden od teh dokazov pa ni bil tak, da bi dokazal kakršen koli namen, da se ovira njegovo opravljanje poslanske funkcije.

67 Treba je ugotoviti, drugič, da je Parlament glede odnosa organov Združenega kraljestva pri obravnavi zahteve za odvzem imunitete nakazal, da ni nobenega dvoma o tem, da je bila zahteva vložena pravilno. Ko je to preveril, je Parlament upošteval trditve tožeče stranke glede načina postopanja z zahtevo za odvzem imunitete in iz tega sklenil, da nobena izmed njih ni ovira za obravnavo te zahteve.

68 Tretjič, treba je ugotoviti, da Parlament ni zavzel stališča do trditev, vključno s tistimi o upravičenosti postopka, glede nejasnosti v zahtevi za odvzem imunitete in glede teže očitanih dejanj. Parlament se je torej vzdržal kakršne koli presoje o upravičenosti postopka, h kateri se je pozivalo s tem očitkom, in tako deloval v skladu s členom 7(7) svojega poslovnika.

69 Četrtoč, glede očitka v okviru možnosti, da bi lahko odvzel privilegij iz člena 8 protokola, Parlament, s tem ko se je izrekel – kot je bilo navedeno zgoraj v točkah od 44 do 52 – o imuniteti A. N. Mota, ne da bi odločil o privilegiju, ki ga ima kot poslanec Parlamenta, in ne da bi ugotovil, da je bil v tem primeru kršen člen 8 protokola, nikakor ni nepravilno uporabil prava.

70 Iz zgoraj navedenega sledi, da ni bilo dokazano, da se z izpodbijanim sklepom ni dejansko in ustrezno upoštevalo dejstev in trditev, na katere se je sklicevala tožeča stranka.

71 Sledi, da je treba drugi del tožbenega razloga zavrnuti.

Neobstoj popolne in primerne obrazložitve

Trditve strank

72 Tožeča stranka trdi, da mora Parlament obrazložiti sklep o odvzemu imunitete. Z neobstojem obrazložitve naj bi se kršilo demokratične zahteve, ki Evropski parlament zavezujejo na podlagi člena 6 EU in tudi na podlagi načela preglednosti njegovega delovanja, ki je v njegovem poslovniku.

73 V obravnavani zadevi tožeča stranka meni, da poročilo odbora za pravne zadeve nudi obrazložitev izpodbijanega sklepa, vendar pa izpodbija njeno popolnost in primernost, ker niso bile obravnavane vse trditve za ohranitev njene imunitete. Prejšnja praksa Parlamenta na področju imunitete bi morala po njegovem mnenju voditi do primerne obrazložitve, medtem ko naj ta, ki je bila dana, ne bi omogočala bralcem sklepa, da razumejo razloge za njeno sprejetje, in strankam, da presodijo njeno veljavnost in da ga morebiti izpodbijajo.

74 Parlament predlaga zavrnitev tega tožbenega razloga.

Presoja Sodišča prve stopnje

75 Treba je opozoriti, da morata biti na podlagi člena 21 Statuta Sodišča in člena 44(1)(c) Poslovnika Sodišča prve stopnje v vsaki tožbi navedena predmet spora in kratek povzetek tožbenih razlogov. V skladu z ustaljeno sodno prakso je za dopustnost tožbe nujno, da iz besedila tožbe izhajajo oziroma so vsaj povzeti bistveni dejanski in pravni elementi, na katerih tožba temelji. Čeprav je besedilo tožbe glede posebnih vprašanj lahko podprto in dopolnjeno s sklicevanjem na odlomke iz dokumentov, ki so ji priloženi, pa splošno sklicevanje na druga pisanja ne more nadomestiti pomanjkanja bistvenih elementov pravne utemeljitve, ki morajo biti na podlagi zgoraj navedenih določb zajeti v tožbi (sodba Sodišča z dne 31. marca 1992 v zadevi Komisija proti Danskim, C-52/90, Recueil, str. I-2187, točka 17; sklepa Sodišča prve stopnje z dne 29. novembra 1993, Koelman proti Komisiji, T-56/92, Recueil, str. II-1267, točka 21, in z dne 21. maja 1999 v zadevi Asia Motor France in drugi proti Komisiji, T-154/98, Recueil, str. II-1703, točka 49; sodba Sodišča prve stopnje z dne 17. septembra 2007 v zadevi Microsoft proti Komisiji, T-201/04, ZOdl., str. II-3601, točka 94). Zato Sodišče prve stopnje ni dolžno v prilogah iskati ter prepoznavati razlogov in trditev, ki bi jih lahko štelo za podlago za tožbo, ker imajo priloge le dokazno in pomožno funkcijo (sodba Sodišča prve stopnje z dne 7. novembra 1997 v zadevi Cipeke proti Komisiji, T-84/96, Recueil, str. II-2081, točka 34, in zgoraj navedena sodba Microsoft proti Komisiji, točka 94).

76 V obravnavani zadevi se tožeča stranka sklicuje na neobstoj popolne in primerne obrazložitve v izpodbijanem sklepu, ne da bi nakazala na dele, glede katerih meni, da naj bi bila obrazložitev pomanjkljiva. V tožbi se opozarja na to, da mora moderni demokratični organ svoje odločitve popolno in primerno obrazložiti ter obravnavati vsa izpostavljena vprašanja, in na pomembnost takšne obrazložitve. A. N. Mote ne pojasnjuje dejanskih in pravnih elementov, ki naj bi po njegovem mnenju zahtevali dodatno obravnavo s strani Parlamenta. Edini jasen očitek se nanaša na mnenja, ki naj bi

bila podana v nasprotju s členom 7(7) poslovnika Parlamenta, ki je bil predmet prvega dela drugega tožbenega razloga in ki je bil s to sodbo zavrjen.

77 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je ta tožbeni razlog nedpousten.

Nerazumnost in nesorazmernost sklepa

Trditve strank

78 Tožeča stranka trdi, da bi morale trditve, na katere se je sklicevala zoper odvzem imunitete, Parlament spodbuditi k razumnemu in sorazmernemu sklepu in bi moral zato zavrniti zahtevo za odvzem imunitete. Tožeča stranka se sklicuje na trditve iz dokumenta, priloženega k tožbi, in navaja, da jih ne bo obsežno pojasnjevala.

79 Tožeča stranka navaja, da noben organ odločanja, kadar ni razloga, ki bi utemeljeval zavrnitev trditve glede počasnosti, ne more razumno odvzeti imunitete in da bi moral Parlament zavrniti zahtevo za odvzem privilegija ali imunitete.

80 Tožeča stranka izpostavlja to, da je Parlament ob tem, da njegov poslovnik ne ureja odvzema privilegija, pristojen za odvzem privilegija in ne imunitete.

- 81 Tožeča stranka trdi, da bi popolna in upoštevna preučitev njenih trditev vodila Parlament do tega, da ne odvzame njene imunitete, in se sklicuje na poročilo odbora za pravne zadeve v zadevi Sichrowsky z namenom podpreti to, da Parlament uporablja takšno domnevo v primeru *fumus persecutionis* (zlorabe postopka).
- 82 Tožeča stranka vztraja pri tem, da je bil postopek zoper njo počasen, kar naj bi oviralo delovanje Parlamenta in ogrožalo načelo lojalnega sodelovanja med institucijami Skupnosti in državami članicami. Razlaga, da bi se glede tega želela seznaniti z analizo Parlamenta.
- 83 Tožeča stranka nazadnje v repliki navaja, da odbor za pravne zadeve ni preučil zahtev za dodatne informacije, ki so podane v njeni vlogi.
- 84 Parlament meni, da je tožbeni razlog neutemeljen.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 85 Glede tožbenega razloga neobstoja preučitve v vlogi podanih zahtev za dodatne informacije, ki je bil predložen na stopnji replike, je treba opozoriti, da iz člena 44(1)(c) v zvezi s členom 48(2) Poslovnika izhajajo, da mora tožba vsebovati predmet spora in povzetek navajanih tožbenih razlogov ter da navajanje novih tožbenih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom. Vendar pa je tožbeni razlog, ki pomeni neposredno ali implicitno razširitev razloga, predhodno navedenega v tožbi, in je z njim v tesni zvezi, treba razglasiti za dopustnega (sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. septembra 1990

v zadevi Hanning proti Parlamentu, T-37/89, Recueil, str. II-463, točka 38). Enako velja za očitke, uveljavljane v podporo tožbenemu razlogu (sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. marca 2002 v zadevi Joynson proti Komisiji, T-231/99, Recueil, str. II-2085, točka 156).

86 V obravnavani zadevi tožeča stranka v repliki prvič uveljavlja očitek, da odbor za pravne zadeve ni preučil njenih zahtev ali vprašanj za pridobitev obširnejših informacij. Tega očitka, ki se posebej nanaša na zbiranje informacij glede zahteve za odvzem imunitete s strani odbora za pravne zadeve in ne na preučitev okoliščin, ki bi jih Parlament moral upoštevati pri sprejetju izpodbijanega sklepa, ni mogoče šteti za razširitev očitkov, navedenih v tožbi.

87 Zato ga je treba razglasiti za nedopustnega.

88 Glede očitka, da bi morale trditve, navajane v vlogi, Parlament voditi k razumnemu in sorazmernemu sklepu in zato zavrnitvi zahteve za odvzem imunitete, je treba ugotoviti, da te trditve niso bile navedene v tožbi in da se tožeča stranka sklicuje na dokument, ki je priložen k tožbi. V skladu z ustaljeno sodno prakso, navedeno v točki 75 zgoraj, Sodišče prve stopnje ni dolžno, da v prilogah poišče in opredeli tožbene razloge in trditve, ki bi jih lahko štelo za utemeljitev tožbe.

89 Ta očitek je zato treba razglasiti za nedopustnega, razen v delu, ki je povezan s počasnostjo nacionalnih sodišč. Ker pa se je Sodišče prve stopnje v točkah od 64 do 66 zgoraj že izreklo o slednji trditvi, ga je treba zavrniti kot neutemeljenega.

90 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba ta tožbeni razlog razglasiti delno za nedopustnega in delno za neutemeljenega in da se tožba zavrne.

Stroški

- ⁹¹ V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogom Parlamenta naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (sedmi senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Ashley Neil Mote nosi lastne stroške in stroške Evropskega parlamenta.**

Forwood

Šváby

Truchot

Razglašena na javni obravnavi v Luksemburgu, 15. oktobra 2008

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

N. J. Forwood